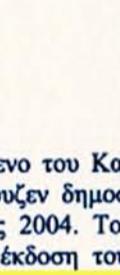
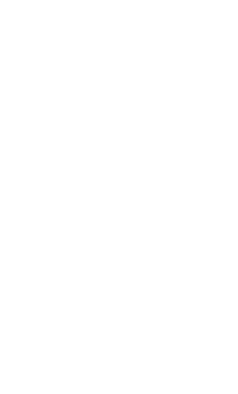

Carl Einstein

GESTALT KAI ENNOIA

Ελευθεριακή Κουλτούρα

metaxihsis

ΑΙΓΑΙΟΝ ΚΑΙ ΓΕΣΤΑΛΤ ΚΑΙ ΕΝΝΟΙΑ

«... Μερικά χρόνια πριν, στη Γαλλία, ζήσαμε μια κοσμοϊστορική κρίση. Μέσω μιας τεράστιας προσπάθειας ενημέρωσης, οι άνθρωποι κατάλαβαν την ασημαντότητα και την προβληματικότητα της μέχρι τότε αποδεκτής μεθόδου. Μερικοί ζωγράφοι ήταν σε θέση να επιδειξουν αρκετή δύναμη ώστε να αποστραφούν τη μηχανική, επαναλαμβανόμενη μαστοριά· απελευθερωμένοι από τα συνηθισμένα εκφραστικά μέσα, διερεύνησαν τα στοιχεία της αντίληψης του χώρου, σε τι οδηγεί κάτι τέτοιο και τι συνθήκες επιβάλλει. Τα αποτελέσματα αυτού του σημαντικού αγώνα έχουν γίνει επαρκώς γνωστά. Ταυτοχρόνως ανακάλυψαν αναγκαστικά τη νέγρικη γλυπτική και αναγνώρισαν ότι γένησε, από μόνη της, καθαρές πλαστικές φόρμες.

Οι προσπάθειες αυτών των ζωγράφων συνήθως αναφέρονται σαν αφαίρεση, αν και κανείς πιθανώς δεν μπορεί να αρνηθεί ότι η άμεση αντίληψη του χώρου δεν γίνεται να υπάρχει χωρίς μια τεράστια κριτική προσπάθεια απομάκρυνσης από εσφαλμένες παραφράσεις. Αυτό είναι το ουσιαστικό σημείο· και διακρίνει σαφώς τη νέγρικη τέχνη από εκείνη που υποτίθεται πως υπήρξε οδηγός της. Αυτό που στη δεύτερη εμφανίζεται σαν αφαίρεση, είναι στην πρώτη η άμεση έκφραση της φύσης. Από τυπική άποψη η νέγρικη γλυπτική αποδεικνύεται πέρα από τον ρεαλισμό.

Ο σύγχρονος καλλιτέχνης δεν μπορεί να επικεντρώσει το έργο του στην καθαρή φόρμα· ακόμη αισθάνεται πως βρίσκεται σε αντίθεση με όσα έχουν συμβεί προηγουμένως. Η δημιουργική του προσπάθεια περιλαμβάνει ένα υπέρμετρο στοιχείο αντίδρασης. Η αναπόφευκτα κριτική του προσέγγιση ενισχύει την αναλυτική ματιά στο έργο με τον οποίο προσεγγίζουμε τη ζωγραφική και τις οπτικές τέχνες. Η οξεία κριτική της υποκρισίας της εποχής του, τον τέλματος, η αγάπη/μίσος για τον άνθρωπο, αποτυπώνονται στα ασυνήθιστα δοκίμια του για την τέχνη του 20^ο αιώνα προκάλεσε επανάσταση στον τρόπο με τον οποίο προσεγγίζουμε τη ζωγραφική και τις οπτικές τέχνες. Η οξεία κριτική της υποκρισίας της εποχής του, τον τέλματος, η αγάπη/μίσος για τον άνθρωπο, αποτυπώνονται στα ασυνήθιστα δοκίμια του για την τέχνη, στα πολιτικο-φιλοσοφικά άρθρα του και στο μοναδικό και εξαιρετικό μυθιστόρημά του, *Μπεμπούκονιν*. Όμως ο Αίνσταϊν ήταν και άνθρωπος της δράσης: τη δεκαετία του 1920 θα είναι κοντά στους σπαρτακιστές, θα συμμετάσχει στην εξέγερση του Βερολίνου και μετά, κατά τη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου στην Ισπανία, θα πάει εκεί μαζί με άλλους συμπατριώτες του και θα πολεμήσει με την ταξιαρχία Ντουρούτι. Μάλιστα στις 22 Νοέμβρη 1936, θα εκφωνήσει επικήδειο για τον σκοτωμένο αναρχικό μαχητή. Θα επιστρέψει στο κατεχόμενο από τους ναζί Παρίσι, θα κυνηγηθεί από την κυβέρνηση του Βισύ και θα προσπαθήσει να βρει καταφύγιο στα Κάτω Πυρηναία. Αντί της σύλληψης, θα προτιμήσει να αυτοκτονήσει στις 26 Ιούνη 1940.

Οι εκδότες